

[Jørgen Jørgensen.]

altid let hen til de store Formuer. Jeg tror, at det Parti, der gennemførte Loven i 1927, og som nu igen vil støtte Konverteringen ved at lette Formueskatten, vil faa vanskeligt ved at faa Folk til at faa Tiltro til, at de i særlig Grad arbejder for at hjælpe det kriseramte Landbrug, det kriseramte Erhvervsliv til en lettere Rentebyrde end den, de har i Øjeblikket.

De stillede Dagsordener er en skriftlig Tilstaaelse af den Opløsningstilstand, Oppositionen er i. Uenige om alt! Det eneste, Oppositionen kan samles om, er at lægge Hindringer i Vejen for en Politik, som Folkets Flertal staar bag ved. Den Rente-politik, der er ført i disse Aar, er den samlede Regerings Politik, som de to Regeringspartier helt og fuldt stod bag ved. Vi har fuld Tillid til den siddende Regering og alle dens Medlemmer, og vi afviser de Dagsordener, som er stillet her i Tinget.

Christmas Møller: Mit Parti og jeg kan naturligvis i et og alt henholde os til de Bemærkninger, som Partiets Oredfører, det ærede Medlem Hr. Hasle, her ved Sagens anden Behandling har gjort paa Partiets Vegne, og i nøje Tilslutning til det ærede Medlems Bemærkninger ønsker jeg at knytte nogle ganske faa Udtalelser, saaledes som Forretningsordenen i øvrigt angiver det, til den Debat, her har fundet Sted, og stille nogle Spørgsmaal til den højtærede Regering og til enkelte Medlemmer.

Det første Spørgsmaal, der melder sig, naar vi staar over for den Begravelse, som dette i Virkeligheden er, en Begravelse ikke blot af Konverteringen — og jeg tror, den højtærede Indenrigsminister gør ondt værre ved at trække det ud —, men ogsaa af den højtærede Indenrigsminister eller en stor Del af hans Prestige, er dette: Vil Statsministeren eller en af de tilstedeværende Ministre ikke klart og tydeligt angive, hvad der i det hele er Regeringens økonomiske Politik? Den Situation, vi er i her i Landet, er i Virkeligheden den, at overhovedet ingen ved Besked om, hvad Regeringens økonomiske Politik er. Man taler om Konvertering; men samtidig med, at man vil have en Konvertering ned til 4 pCt., samtidig med, at man foregøgler Befolkningen, at havde man fulgt Regeringen, kunde man være naaet til at afslutte Statslaan til 3,48 pCt., saa afslutter man et Hovedstads-laan til imellem 4,6 og 4,8 pCt. Man har faaet en Valuta-central, jeg har selv medvirket dertil og mener, at dette, naar en

Toldpolitik ikke kunde gennemføres, var nødvendigt. Man spørger nu Regeringen: Vil den standse Byggeriet her i Landet, eller hvad vil den? I Valutaudvalget lyder een Besked, fra Indenrigsministerens Side har lydt en anden. Ja, det første Spørgsmaal, der melder sig, er dette, naar man ser ogsaa paa Regeringens hele saakaldte økonomiske Plan, som vi snart skal tale om: Hvad er overhovedet Regeringens økonomiske Politik? Eller trækker det, saa ejendommeligt som det i og for sig kunde se ud, op til en Kamp mellem Nationalbanken paa den ene Side og Regeringen paa den anden Side?

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning om Kronepolitikken. Ogsaa om dette Spørgsmaal kræves der klar Besked af Regeringen. Af Betænkningen fremgaar det, at Bankerne har stillet i Udsigt, at Krav paa dette Omraade vil komme. Regeringen har ikke svaret derpaa. Regeringen maa sige, hvad dens Stilling er. Jeg mener, at andre maa sige det samme. Jeg mener, at vi har Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, som vi har Lov til at sige til Landbrugsraadets Præsident, at hvis de virkelig ønsker, at dette Spørgsmaal fra deres Side — her tænker jeg naturligvis mere paa Landbrugsraadets Præsident end paa det ærede Medlem — alvorligt skal gaa ind i Overvejelserne, maa de paa en ganske anden Maade stille Forslag om, at der virkelig skal føres en positiv Politik paa dette Omraade. Men Regeringen har virkelig ogsaa her at give Besked, for hele dens økonomiske Politik vakler i Virkeligheden mellem Kreditindskrænkning og Kreditudvidelse, vakler mellem Inflation og Deflation. Derfor beder jeg den højtærede Regering, beder Udenrigsministeren i Statsministerens Fravær om at give den Regeringserklæring paa dette Omraade, der, saaledes som Regeringen selv har ført sin Politik, er nødvendig.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Indenrigsministerens Ansvar. Indenrigsministeren har sagt, og det er gentaget fra anden Side, at Det konservative Folkeparti var jo mindst ivrig for Konvertering, og deri har det ærede Medlem Hr. Hasle givet Ministeren Ret. Paa ethvert Tidspunkt har vi sagt, under hvilke Betingelser vi vilde være med til Konverteringen. Vi var med i December Maaned 1933 og sagde Betingelserne; vi var med ved Politikken af 14. December og stillede vore Betingelser, men det, det kommer an paa her, er to Spørgsmaal, som den højtærede Indenrigsminister ikke kan komme uden om, og der kan det ikke nytte, at